

อาทิตย์ที่ 31 เทศกาลธรรมดา

พระเยซูเจ้าเสด็จมาพบปะและช่วยคนบาปให้รอด

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้าทรงรักคนบาป

ท่าทีคริสตชน : แสวงหาพระองค์

การดำเนินชีวิต : การกลับใจ

บทนำ

ชีวิตของซักเคียส ผู้มีอาชีพเป็นหัวหน้าคนเก็บภาษี ฐานะร่ำรวย โดยทั่วไปถูกมองว่าเป็นคนที่ห่างไกลจากศาสนาเป็นคนไม่รักชาติ เป็นคนที่รับใช้ศัตรู คือ ชาวโรมันและวิถีชีวิตของคนในชาติ จึงถูกมองว่าเป็นพวกที่ยักยอกเงินภาษีและยังเก็บภาษีให้คนโรมัน แต่ในส่วนตัวของเขา “เขาอยากเห็นพระเยซูเจ้า” และเมื่อได้พบปะพระองค์ ซักเคียสได้รับพระคุณของความเชื่อและความรอด “เขาเป็นบุตรของอับราฮัมคนหนึ่งด้วยเช่นกัน” การกระทำของพระเยซูเจ้าต่อซักเคียสนี้ เป็นภาพของการที่พระองค์ทรงแสวงหาคนบาปและทรงช่วยเขาให้รอด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทอ่านทั้ง 3 บทของวันนี้ ก็มีความสอดคล้องกันเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้เรารู้อยู่เสมอว่า พระองค์ทรงรักสิ่งสร้างของพระองค์ และทรงบำรุงรักษา เยียวยาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมานั้น

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปชญ 11:22 - 12:2	พระองค์ทรงรักทุกสิ่งที่เป็นอยู่ ไม่ทรงเกลียดชังสิ่งใดที่ทรงสร้าง
เพลงสดุดี	สดด 145	ข้าพเจ้าขอถวายสารธุการแด่พระนามพระองค์เป็นนิจกาล
บทอ่านที่ 2	2 ธส 1:11-2:2	ขอให้พระนามพระคริสตเจ้าได้รับเกียรติในตัวท่าน และให้ท่านได้รับเกียรติในพระองค์
พระวรสาร	ลก 19:1-10	บุตรแห่งมนุษย์มาเพื่อแสวงหาและช่วยผู้ที่เสียไปให้รอด

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าเสด็จมาและแสวงหาผู้ที่หลงผิดไปจากทางของพระเจ้า

ซัคเคียสจากพระวรสาร นักบุญลูกา มีอาชีพเป็นคนเก็บภาษี ฐานะร่ำรวย แต่โดยทั่วไปคนอาชีพนี้จะถูกมองว่าเป็นคนห่างไกลจากศาสนาและพระเจ้า เป็นคนบาป ทำให้คนในชาติไม่คบค้าสมาคมด้วย ซัคเคียสในที่นี้เป็นภาพแทนของเราแต่ละคน ผู้ตระหนักถึงการเป็นคนบาป แต่ในเวลาเดียวกัน มีความปรารถนาแรงกล้าที่จะได้พบกับผู้นำความรอด คือการเปิดใจรับพระคุณ ซึ่งได้แก่การพบปะกับพระคริสตเจ้า และพระคุณของความเชื่อและการกลับใจ ซัคเคียสออกไป “รอ” ตามเส้นทางที่เขารู้ว่าพระเยซูเจ้าจะเสด็จผ่าน และเนื่องจากมีคนมากและเขาเป็นคนร่าเริงเล็ก จึงต้อง “ปีน” ต้นไม้เพื่อจะดูให้เห็นว่าพระเยซูเจ้าเป็นอย่างไร นี่คือภาพของความพร้อมของจิตใจที่เปิดออก แม้จะยังไม่รู้ว่า อะไรจะเกิดขึ้น

เมื่อพระเยซูเจ้าผ่านถึงบริเวณนั้น ก็มองขึ้น และบอกเขาว่า จะไปพักที่บ้านของเขา การพบปะกันครั้งนั้นเป็นการพบปะกันครั้งแรก แต่ก็จุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น โดยพระเยซูจะเป็นทั้งเพื่อนคุย แขกรับเชิญและพระผู้ไถ่ และวันนั้นที่พวกเขาพบกัน ก็เป็นวันของความรอด เพราะซัคเคียส กลับเป็นอิสระจากทรัพย์สมบัติที่เขามี จากอำนาจทางการเงินซึ่งทำให้เขาสามารถเอารอดเอาเปรียบคนอื่น เขาเริ่มต้นแบ่งปันกับคนจนและคนสิ่งของที่เขาได้จากผู้อื่นโดยไม่ยุติธรรม

1.2 พระเมตตาของพระเจ้าในการสร้างและการไถ่กู้

การกระทำของพระเยซูเจ้ากับซัคเคียสไม่ได้เป็นเพียงช้อยกเว้น แต่เป็นการกระทำที่พระเจ้ากระทำอย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ทรงสร้างโลก ซึ่งเราพบจากหนังสือปรีชาญาณวันนี้ “พระองค์ทรงรักทุกสิ่งที่เป็นอยู่ ไม่ทรงเกลียดชังสิ่งใดที่ทรงสร้างขึ้นมา” ยิ่งเมื่อเรานำสิ่งสร้างไปเทียบกับพระผู้สร้าง เราเข้าใจถึง “ความด้อยค่า” ของทุกสิ่งเปรียบเหมือนเพียงดินที่ถูกเหยียบย่ำ เหมือนน้ำค้างที่เหือดแห้งอย่างง่ายดายเมื่อตกถึงพื้น แต่กระนั้นก็ตาม สิ่งสร้างยังดำรงอยู่แม้จะด้อยค่าและเปลี่ยนแปลงไปเพราะบาปที่กระทำ เพราะพระเมตตา ยิ่งใหญ่กว่าบาปของมนุษย์ พระเจ้า “ยังทรงปรารถนามนุษย์อยู่” เพราะมีฉะนั้นแล้ว มนุษย์จะไม่สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ มนุษย์ที่เกิดมาเพราะความปรารถนาของพระเจ้า ดำรงอยู่ต่อไปด้วยความปรารถนาของพระเจ้าเช่นกัน ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นจึงเป็นไปเพื่อให้มนุษย์ได้สำนึกถึงพระเมตตา มีความเชื่อและหันกลับมาหาพระเจ้าเสียใหม่

เหมือนกับการสร้างเป็นการช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นและเป็นอิสระจากความว่างเปล่า การไถ่กู้ในพระเยซูเจ้าก็เป็นการช่วยมนุษย์ไม่ให้ถลำกลับไปในความว่างเปล่าด้วยการกระทำของตนเองที่ตัดความสัมพันธ์กับพระเจ้า การไถ่กู้มนุษย์จึงเป็นการนำความสามารถที่จะสัมพันธ์กับจุดกำเนิดของการเป็นให้กลับมาเป็นของมนุษย์เสียใหม่ การคิดหาเหตุผลถึงการดำรงอยู่ของมนุษย์และสิ่งสร้างทั้งหมดไม่สามารถสรุปได้เป็นอย่างอื่นนอกจากใน “ความสม่ำเสมอของพระเจ้าที่ยังคงปรารภนามมนุษย์ ยังคงรักมนุษย์ต่อไป” และนั่นคือพระเมตตาที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งแม้กระทั่งการตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระองค์ก็ไม่สามารถถอนความรักและความเมตตาของพระองค์ได้

1.3 พระคริสตเจ้าทรงเสด็จมาเพื่อพบปะเราในพิธีบูชาขอบพระคุณ

วันนั้นที่พระเยซูเจ้าพบปะกับซักเคียสคือวันนี้สำหรับเรา วันนี้พระองค์จะเดิน “ผ่านเส้นทาง” ที่เราพบปะ และยังคงผ่านมาเพื่อแสวงหาและช่วยคนที่เสียไปให้รอด ในการกระทำของพระองค์ เราจึงเข้าใจประวัติศาสตร์ตั้งแต่การสร้างจนถึงการไถ่กู้มนุษย์ของพระเยซูเจ้าในวาระสุดท้ายได้ดียิ่งขึ้น ทำให้เราเข้าใจได้ดีขึ้นถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นสำหรับเรา พระเมตตาที่ทรงแสดงออกมีความสม่ำเสมอตลอดมา ไม่ว่าจะมนุษย์เราจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างไรก็ตามตามคำเล่าของนักบุญเปาโลถึงเธสะโลนิกา ฉบับที่ 2 “ให้พระนามพระคริสตเจ้าได้รับเกียรติในท่าน และให้ท่านได้รับเกียรติในพระองค์” จึงเป็นภาพของการพบปะกันอย่างแท้จริง

เส้นทางที่พระองค์จะเดินผ่านคือพิธีบูชาขอบพระคุณ พระองค์จะผ่านมาทางนี้แน่นอนภายใต้สัญลักษณ์ของปังและเหล้าองุ่น ภายใต้สัญลักษณ์ของพระวาจาและพระสงฆ์ประธานในพิธี ภายใต้สัญลักษณ์ของคริสตชนที่มาชุมนุมกัน เป็นการพบปะกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองในพิธีบูชาขอบพระคุณของวันนี้ อาจจะสร้างบริบทและบรรยากาศของการฉลองให้เหมือนกับในเหตุการณ์ที่นักบุญลูกาเล่า มีคนจำนวนมากแห่กันห้อมล้อมพระองค์ แต่เหมือนกับในเหตุการณ์นั้น การพบปะระหว่างซักเคียสกับพระเยซูเจ้าเกิดขึ้นเพราะความปรารถนาของคนทั้งสองฝ่าย ซักเคียสเองปรารถนาที่จะเห็นพระเยซูเจ้า และพระเยซูเจ้าเองที่ต้องการหาและช่วยซักเคียส ดังนั้น คริสตชนแต่ละคนในการชุมนุมกันเพื่อร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณสามารถเลือกได้ว่าตนเองเป็นซักเคียสหรือเป็นแค่ฝูงชนที่อยู่ใกล้พระเยซูเจ้าแค่เอื้อม แต่ไม่ได้พบพระองค์

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

ศูนย์กลางของการฉลองน่าจะอยู่ที่ “การพบปะกับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท” ซึ่งเป็นจุดสุดยอดของความปรารถนาแรงกล้าของเรากับของพระเยซูเจ้า

เริ่มพิธี

- ควรมีบทนำ สาระของบทนำน่าจะเป็นการสรุปเหตุการณ์ของการพบปะกันระหว่างซีกเคียสกับพระเยซูเจ้าอย่างสั้น ๆ โดยเน้นย้ำที่องค์ประกอบต่อไปนี้ ความปรารถนาของซีกเคียส ความปรารถนาของ พระเยซูเจ้า การพบปะ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการพบปะกันครั้งนั้น และสรุปด้วยการตั้งเป็นโจทย์ให้กับที่ชุมนุมว่า “แล้วท่านจะเป็นซีกเคียสหรือเป็นคนอื่นในฝูงชน”
- ในคำทักทายของพระสงฆ์ หลังจาก “พระเจ้าสถิตกับท่าน” อาจใช้คำของพระเยซูเจ้าที่ว่า “ความรอดเกิดขึ้นกับบ้านนี้ เพราะเรามาเพื่อแสวงหาและช่วยผู้ที่เสียไปให้รอด” พระสงฆ์ไม่ควรซ้ำสาระของบทนำ แต่ทิ้งประโยคนี้ไว้เพื่อพัฒนาต่อในพิธีสารภาพบาปและภาควจนพิธีกรรม
- ใช้พิธีสารภาพบาปแบบตอบรับ โดยแต่งขึ้น 3 ข้อ เพื่อช่วยที่ชุมนุมให้ตระหนักถึงสิ่งที่ตนเองเป็น เช่น เพราะอาชิตที่เราทำ เพราะทรัพย์สินที่เรามี และเพราะอำนาจที่เราต้องการเป็นสาเหตุให้เราห่างไกลจากพระเจ้า ฯลฯ
- บทภาวนาของประธาน เรียกหาพระเจ้าว่าเป็น “ผู้ทรงสรรพานุภาพและพระทัยกรุณา” พระสงฆ์ควรตระหนักถึงการเรียกหาพระเจ้าทรงนี้เป็นพิเศษ

ภาควจนพิธีกรรม

- ควรมีบทนำพระวาจาครั้งเดียว และบอกถึงสาระโดยสรุปของ พระวรสารกับบทอ่านที่ 1 และเสริมด้วยสาระของบทอ่านที่ 2 เน้นย้ำที่เหตุการณ์การพบปะกันระหว่างซีกเคียสกับพระเยซูเจ้า โดยไม่ต้องสรุปความหมายสำหรับเราในปัจจุบัน แต่ให้บอกเพียงโครงสร้างของสาระและความสัมพันธ์กันระหว่างบทอ่านสามบท
- ก่อนอ่านบทนำพระวาจา รอให้พระสงฆ์และที่ชุมนุมทั้งหมดนั่งจนวนเรียบร้อย จึงเริ่มอ่าน และผู้อ่านบทนำควร

เป็นคนละคนกับผู้ประกาศพระวาจา นอกนั้น เตรียมผู้อ่านพระวาจาให้เข้าใจรูปแบบวรรณกรรมของบทอ่านที่ 1 และ 2 ให้ดี บทแรกเป็นหนังสือปรีชาญาณ เป็นคำไตร่ตรองของปราชญ์ที่มองดูสิ่งสร้างและเห็นพระเมตตาของพระเจ้า ส่วนบทอ่านที่สองเป็นคำสอนของผู้นำพระศาสนจักร

- บทเทศน์ควรทำหน้าที่เป็นจุดสรุป “สิ่งที่พระเจ้าทรงเป็น” และ “การตอบสนอง” ของมนุษย์ และเชื่อมโยงระหว่างภาคฉันทพิธีกรรมกับภาคบูชาขอบพระคุณ และชี้ให้เห็นว่า “วันนั้นของซักเคียส คือวันนี้สำหรับเรา และเราแต่ละคนสามารถเลือกได้ว่าจะจะเป็นเหมือนซักเคียสหรือเป็นเหมือนกับฝูงชน ซึ่งซุบซิบกันว่า พระเยซูเจ้าทำอย่างนี้ได้อย่างไร และพวกเขาเหล่านั้นแหละที่ไม่ได้พบพระเยซูเจ้า”

ช่วงของการตอบรับพระวาจา การตอบรับพระวาจาในวันนี้ น่าจะสะท้อน 3 ท่าที่

- ท่าที่ของความรู้คุณ และแสดงออกมาในการสรรเสริญพระเจ้าด้วยบทเพลงสดุดี
- ท่าที่ของความเชื่อ ซึ่งแสดงออกมาในการประกาศพระเมตตาของพระเจ้าที่แสดงออกมาในการสร้างและการไถ่ และการนำผลของการไถ่ไปสู่มนุษย์ทุกคนในพระจิตเจ้าและพระศาสนจักร
- ท่าที่ของความไว้วางใจ ซึ่งแสดงออกมาในบทภาวนาของมวลชน และเพิ่มบทภาวนาเพื่อให้พระศาสนจักรสามารถดำเนินชีวิตของการกลับใจ และให้มนุษย์ทั้งมวลได้พบกับพระเยซูเจ้าและได้รับพระคุณของความเชื่อและการกลับใจเช่นกัน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ในภาคนี้ การพบปะกับพระเยซูเจ้าจะมีความเข้มข้นเป็นพิเศษเพราะมีเครื่องหมายที่จับต้องได้ในการรับปัง ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกับการดำเนินพิธีแต่ละตอน
- เพื่อให้ที่ชุมนุมมุ่งความสนใจไปยังบทขอบพระคุณ ในภาคเตรียมเครื่องบูชา อาจละเว้นจากการขับร้องเพลง และเชิญชวนที่ชุมนุมให้เป็นเหมือนซึกเคียส และสำรวจการภาวนาเพื่อเตรียมรับพระเยซูเจ้า
- เลือกบทนำขอบพระคุณ แบบที่ 3 ของวันธรรมดา “การสรรเสริญพระเจ้าที่ทรงสร้าง และปฏิรูปมนุษย์
- เลือกบทขอบพระคุณที่คิดว่า มีความหมายดีที่สุดสำหรับสาระของการฉลองในวันนี้ และพระสงฆ์พึงตระหนักถึงเหตุผลของการเลือกบทภาวนาบทนี้ และสวดขอบพระคุณในนามของที่ชุมนุมด้วยความเข้าใจเพื่อช่วยที่ชุมนุมให้สามารถร่วมสวดภาวนาได้ดีขึ้น
- ขับร้อง “บทประกาศความเชื่อ” เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น
- ขับร้อง “อาแมน” อย่างสง่าเพื่อแสดงออกถึงการขอบพระคุณ
- การเตรียมรับศีลมหาสนิท บทข้าแต่พระบิดา บทขอพระเกียรติ เครื่องหมายของความเป็นมิตร ควรเน้นถึงสาระของความรอดที่ได้รับในการพบปะกับพระเยซูเจ้า และแสดงออกมาในเอกภาพของที่ชุมนุม

ปิดพิธี

- เน้นถึงการดำเนินชีวิตตามพระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ของการรอด และการกลับใจหลังจากได้พบกับพระเยซูเจ้า

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ในชีวิตของคริสตชน ด้วยปัญหาที่รุ่มลุ่มและสิ่งท้าทายให้เลือกทางเดินที่เป็นอิสระจากพระเจ้าและการทำตามคำตัดสินใจของตนเองโดยไม่คำนึงถึงพระองค์นั้น พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าที่ฉลองในวันนี้เปิดเผยถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นสำหรับเรา และสิ่งที่พระเจ้าทรงคาดหวังจากเรา

3.1 ท่าทีของรู้คุณและความเชื่อ

เมื่อรำพึงถึงพระเมตตาที่แสดงออกในการสร้างและการไถ่กู้ ดังได้เห็นในเหตุการณ์ของการพบปะกันระหว่างซึกเคียวกับพระเยซูเจ้า ความรู้คุณเป็นท่าทีแรกของการตอบสนองต่อการเผยแสดงนี้ ความรู้คุณที่นำไปสู่ความเชื่อที่ว่าแม้เราจะทำผิดมากเพียงใด แต่พระเมตตาของพระเจ้านั้นก็ยิ่งใหญ่กว่าความคิดของเรา และยังทรงแสวงหาเราต่อไป แต่เราเองก็ต้องปรารถนาที่จะเปิดใจรับพระองค์ด้วยเช่นกัน

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปบนเส้นทางของการกลับใจ

ดังนั้น ชีวิตของเราจึงถูกท้าทาย ว่าเราจะเปิดใจรับพระองค์หรือไม่ และเราได้พบกับพระองค์จริงหรือ การพบปะกับพระเยซูเจ้าถ้าเกิดขึ้นจริงจะนำไปสู่การกลับใจ เพราะการพบปะทำให้เราเป็นอิสระจากสิ่งที่จองจำเรา ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สิน อำนาจ อำเภอใจของเรา ฯลฯ ดังนั้น การดำเนินชีวิตตามพระประสงค์ของพระเจ้าจึงเป็นการแสดงออกของการได้พบปะกับพระเยซูเจ้าจริง ถ้าไม่มีการกลับใจ อาจจะหมายถึงว่า เรายังไม่ได้พบพระองค์ แม้เราจะได้รับศีลมหาสนิทก็ตาม

อาทิตยที่ 32 เทศกาลธรรมดา

การกลับคืนชีพของผู้ตายคือการสถาปนาอาณาจักรอย่างสมบูรณ์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่งใน
พระสิริรุ่งโรจน์

ทำที่คริสตชน : การรอคอยการกลับคืนชีพ

การดำเนินชีวิต : ชีวิตในความชอบธรรม

บทนำ

ในพิธีบูชาขอบพระคุณของวันอาทิตยนี้กับอาทิตยหน้า เราจะมีโอกาสได้สัมผัสกับพระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ของวาระสุดท้ายในสองแง่มุม โดยในวันอาทิตยนี้จะเป็นแง่มุมของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น ได้แก่ “เหตุการณ์ของการกลับคืนชีพจากความตาย” และในวันอาทิตยหน้า จะเป็นแง่มุมของเวลา

ในแง่ของเหตุการณ์ แม้จะไม่ว่าเมื่อกลับคืนชีพแล้วเราจะเป็นเช่นไร และแม้ว่าคริสตชนสมัยแรกได้มีประสบการณ์กับพระคริสตเจ้า คือพระเยซูผู้กลับคืนชีพ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถบรรยายได้ด้วยคำพูดว่า พระองค์ทรงมีสถานะอย่างไรหลังจากการกลับคืนชีพ แต่เราก็เชื่อว่า “ผู้ตายจะกลับคืนชีพ และคอยชีวิตในภพหน้า” (บทข้าพเจ้าเชื่อ) และในพิธีบูชาขอบพระคุณเราก็จะประกาศเช่นนั้น หลังจากที่เรามีประสบการณ์กับพระธรรมล้ำลึกปัสกาของพระเยซูเจ้า เพราะถ้าพระเยซูเจ้าไม่กลับคืนชีพจากความตาย (ไม่ลุกขึ้นมาจากดินแดนของบรรดาผู้ตาย) ความเชื่อของเราก็ไร้สาระ เพราะเราเชื่อคนที่ตายไปแล้ว แต่ถ้าพระเยซูเจ้ากลับคืนชีพจริง นั่นคือเครื่องหมายว่าวันหนึ่งเราเองก็จะกลับคืนชีพเช่นเดียวกัน และร่วมในสถานะเดียวกันกับพระองค์

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	2 มคบ 7:1-2, 9-14	จอมกษัตริย์ผู้เป็นเจ้าของโลก จะทรงทำให้เรา กลับคืนชีพเรามีชีวิตนิรันดร์
เพลงสดุดี	สดด 17	พระเจ้าข้า พระเจ้าจะอ้อมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์
บทอ่านที่ 2	2 ธส 2:16:3-5	ขอพระเจ้าบรรเทาใจท่านและตั้งไว้ในเข้มแข็ง และมั่นคงในกิจการและวาจาที่ดีทุกประการ
พระวรสาร	ลก 20:27-38	พระองค์เป็นพระเจ้าของคนเป็น มิใช่พระเจ้าของคนตาย

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าเสด็จถึงเยรูซาเล็ม วาระสุดท้ายของความรอดอยู่ใกล้แล้ว

หลังจากที่พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างสง่าแล้ว พระองค์ยังทรงทำภารกิจต่อไปอย่างเข้มข้น โดยก่อนหน้าเหตุการณ์ที่เล่าในวันนี้ นักบุญลูกาได้เล่าถึงการทำพระเยซูเจ้าทรงรำพันถึงเยรูซาเล็มที่จะถูกทำลาย ตามด้วยการขับไล่พ่อค้าออกจากพระวิหารและการโต้เถียงกับบรรดาผู้ที่เป็นปฏิปักษ์ ซึ่งในพระวรสารของวันนี้ เป็นเรื่องของ การกลับคืนชีพ

การเสด็จถึงเยรูซาเล็มของพระเยซูเจ้าเป็นการสิ้นสุดการเดินทางของพระองค์ในโลกนี้ และวาระสุดท้ายของพระองค์ใกล้มาถึงแล้ว แต่ความตายของพระองค์ไม่ได้เป็นจุดสิ้นสุดของชีวิต แต่เป็นการเริ่มต้นของต้นธารของชีวิตใหม่สำหรับมนุษย์ เป็นชีวิตของความสัมพันธ์กับพระเจ้าซึ่งจะดำรงอยู่ตลอดไป

1.2 ข้อเท็จจริงของการกลับคืนชีพ “พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของผู้เป็น”

“การกลับคืนชีพ” ของผู้ตายจึงเป็นความจริงเกี่ยวกับความรอด มากกว่าจะเป็นเหตุการณ์ของมนุษย์ กล่าวคือการกลับคืนชีพของผู้ตายเป็นข้อเท็จจริงและเป็นเครื่องหมายของความจริงที่ว่า “พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าของผู้เป็น” ซึ่งทำให้เราเข้าใจความหมายของการกลับคืนชีพในมุมมองที่ถูกต้อง

ตามแนวคิดของมนุษย์โดยทั่วไปและในหลายศาสนา มีแนวคิดบางอย่างเกี่ยวกับชีวิตหลังความตาย ซึ่งถ้ามองจากแง่มุมของการเป็นเหตุการณ์ของมนุษย์ จะดูเป็นเพียงแค่การ

ขยายความคิดเกี่ยวกับความไม่อยากตายออกไปกลายเป็นความเชื่อในชีวิตหน้า ซึ่งเป็นความหวังที่ไม่สามารถมีหลักประกันอะไร เป็นเพียงจิตวิทยาของการเอาชนะความไม่จีรังของสสารและสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย รวมถึงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งในพระวรสาร พวกเขาเชื่อว่าเป็นตัวแทนของผู้ที่ไม่เชื่อในการกลับคืนชีพ เพราะขัดแย้งกับเหตุผลและดูเป็นเรื่องขบขันอย่างในกรณีทีในชีวิตบนโลกนี้ คนหนึ่งมีภรรยา 7 คน แล้วเมื่อกลับคืนชีพ ใครจะเป็นภรรยาของเขา

จากคำตอบของพระเยซูเจ้า เราจะพบคำตอบที่ “ยืนยันข้อเท็จจริงว่ามี การกลับคืนชีพ” โดยอ้างถึงความจริงประการสำคัญเกี่ยวกับ “การเป็นพระเจ้าของผู้เป็น” ซึ่งพวกเขาเชื่อเองก็ยอมรับ แต่ในคำตอบเดียวกัน พระเยซูเจ้าทรงยืนยันเช่นกันว่า การกลับคืนชีพนั้นไม่ได้เป็นอย่างที่เราเคยคิดในทำนองว่าเป็นการกลับคืนชีพสู่สถานะ “แบบในโลกนี้” แม้พระองค์จะไม่ได้บอกว่าเป็นอย่างไร แต่เมื่อมองจากแง่มุมของความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งสร้างกับพระเจ้า และเมื่อมองจากประสบการณ์ที่คริสตชนสมัยแรกมีกับการกลับคืนชีพของพระองค์ เราพอจะมองเห็นได้ว่า การกลับคืนชีพของผู้ตายเป็นข้อเท็จจริงเพราะอย่างน้อยในพระเยซูเอง สิ่งนี้ได้เกิดขึ้น และประสบการณ์เดียวกันนั้นทำให้เห็นว่า พระคริสตเจ้าอยู่ในสถานะที่แตกต่างกัน เป็นการเป็นอยู่ “ณ เบื้องขวาของพระเจ้า” คือร่วมในอำนาจและชีวิตของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์

1.3 พระคริสตเจ้าทรงสิ้นพระชนม์ พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนชีพ

ในพิธีบูชาขอบพระคุณ เราระลึกถึงเหตุการณ์พื้นฐานของความเชื่อในการกลับคืนชีพนี้ของพระองค์เพราะเมื่อเราร่วมพิธีนี้ เราระลึกถึงและประกาศว่า “พระคริสตเจ้าทรงสิ้นพระชนม์ พระคริสตเจ้าทรงกลับคืนชีพ พระคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง” การกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าเป็นการสถาปนาพระเยซูเจ้าให้เป็นพระคริสตเจ้า นั่นคือพระเจ้าทรงเป็นเจ้าและพระบุตรของพระเจ้า ซึ่งในสองคำนี้เป็นการบอกถึงความสัมพันธ์ใหม่ของพระเยซูเจ้ากับพระเจ้า กับมนุษย์และสิ่งสร้าง และเผยแสดงให้เห็นถึงธรรมชาติและจุดหมายในชีวิตของมนุษย์และสิ่งสร้างเอง กล่าวคือการร่วมในชีวิตที่เป็นอมตะไม่รู้ตายของพระเจ้า แต่เป็นการร่วมเพราะพระองค์ ไม่ใช่เพราะเป็นสิทธิที่สามารถอ้างได้

การกลับคืนชีพของมนุษย์จึงมีเหตุผลเข้าใจได้ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของพระเยซูเจ้า ซึ่งตายและกลับคืนชีพเป็นบุคคลแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษย์

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้จึงเป็นประสบการณ์กับการสิ้นพระชนม์ การกลับคืนชีพของ พระเยซูเจ้าอย่างเป็นพิเศษ เพื่อเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงความเชื่อและความหวังในชีวิตที่สมบูรณ์ ซึ่งทำให้ความเชื่อดังกล่าวไม่เป็นความเชื่อที่ปราศจากพื้นฐาน และแม้จะไม่สามารถยืนยันได้ว่า ชีวิตใหม่นั้นเป็นอย่างไร แต่สิ่งที่สามารถบอกได้คือ เป็นชีวิตกับพระเจ้าและในพระเจ้า

มีหลายตอนในพิธีบูชาขอบพระคุณที่ให้เรายืนยันถึงการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าและของผู้ตาย การฉลองในวันนี้จึงเป็นช่วงเวลาของประสบการณ์กับพระคริสตเจ้า เหมือนกับพวกอัครสาวกที่จำพระองค์ได้หลังจากการกลับคืนชีพเมื่อ “ได้ฟังพระวาจาและในการหักปัง” (สาวกสองคนของเอ็มมาอูส)

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

มีพิธีหลายตอนที่ควรเน้นเป็นพิเศษเพื่อสร้างประสบการณ์กับการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าและการประกาศความเชื่อในการกลับเป็นขึ้นมาของผู้ตาย

เริ่มพิธี

- ควรมีบทนำ สาระของบทนำพูดถึง “การกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าว่าเป็นพื้นฐานของความเชื่อและความหวังของเราในการกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย” และให้พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นประสบการณ์กับการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการฟังพระวาจาและการหักปัง เหมือนกับสาวกสองคนของเอ็มมาอูสที่จำพระเยซูเจ้าได้หลังจากฟังพระวาจาและได้ร่วมในพิธีหักปัง
- ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับบทพระสิริรุ่งโรจน์ ซึ่งสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการรับเอากายของพระเยซูเจ้าและปัสกาของพระองค์
- บทภาวนาของประธาน มีสาระที่ไม่ตรงกับพระวาจาและหัวข้อของการฉลอง วัดอาจเลือกใช้บทภาวนาของประธานของวันสมโภชปัสกา ซึ่งมีสาระว่า “วันนี้พระองค์โปรดให้พระบุตรชนะความตาย เปิดประตูสวรรค์ให้ข้าพเจ้าเสียใหม่ โปรดให้ข้าพเจ้าได้รับการฟื้นฟูเปลี่ยนแปลงโดยพระจิตเจ้าและกลับคืนชีพอย่างรุ่งโรจน์

ด้วย”

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำบทอ่านของวันนี้ อาจเชิญชวนที่ชุมนุมให้ทำตัว เหมือนกับศิษย์สองคนที่เอ็มมาอูส ซึ่งจำพระเยซูเจ้าได้ หลังจากที่ฟังพระวาจาและร่วมในพิธีหักปัง ในภาควจน พิธีกรรม จึงเป็นการฟังพระวาจาเกี่ยวกับการกลับคืนชีพ และเมื่อร่วมในพิธีระลึกถึงปัสกา ก็ได้เห็นถึงการกลับเป็น จริงของพระสัญญาเกี่ยวกับการกลับคืนชีพในพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นสัญญาว่าจะเกิดขึ้นกับผู้เชื่อในพระองค์ด้วย
- ก่อนอ่านบทนำพระวาจา ให้รอให้พระสงฆ์และที่ชุมนุม ทั้งหมดนั่งจนเรียบร้อย จึงเริ่มอ่าน และผู้อ่านบทนำควร เป็นคนละคนกับผู้ประกาศพระวาจา นอกนั้น เตรียม ผู้อ่านพระวาจาให้เข้าใจรูปแบบวรรณกรรมของบทอ่านที่ 1 และ 2 ให้ดี สาระไม่ได้อยู่ที่เรื่องความเป็นมรดกสักชีของ พี่น้องเหล่านั้น แต่อยู่ที่ “ความเชื่อของพวกเขาในการ กลับคืนชีพ” ซึ่งทำให้สามารถเชื่อสัตย์ต่อกฎหมายของ พระเจ้าได้ เช่นเดียวกัน ในพระวรสาร สาระไม่ได้อยู่ที่ เรื่องราวของศีลธรรมของการแต่งงาน แต่อยู่ที่ความเชื่อ ในการกลับคืนชีพ
- บทเทศน์ควรสรุปสาระเกี่ยวกับพระวาจาและความหมาย ของการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าและของมนุษย์ พร้อม กับเชิญชวนที่ชุมนุมให้พบกับพระคริสตเจ้า ผู้กลับคืนชีพ ในพิธีหักปัง

ช่วงของการตอบรับพระวาจา การตอบรับพระวาจาในวันนี้ น่าจะสะท้อน 3 ท่าที่

- ท่าที่ของการฟัง ประกอบด้วย การฟังและการรำพึง ซึ่ง นำไปสู่การตอบรับด้วยการร้องเพลงสดุดีว่า “ทั่วพิภพจน สุดปลายแผ่นดิน ได้เห็นความรอดของพระยาห์เวห์”
- ท่าที่ของความเชื่อ ซึ่งประกาศออกมาในบทข้าพเจ้าเชื่อ โดยเฉพาะความเชื่อในการสร้าง การไถ่ของพระเยซูเจ้า และการกลับคืนชีพจากความตายของมนุษย์
- ท่าที่ของความไว้วางใจ ซึ่งแสดงออกมาในบทภาวนาของ

มวลชน โดยเฉพาะการภาวนาเพื่อความมั่นคงในความเชื่อ
และในการทำความดี

ภาคบูชาขอบพระคุณ ในภาคนี้ มีการหักล้างซึ่งทำให้ศิษย์ของพระเยซูเจ้าจำพระองค์
ได้หลังจากที่พระองค์กลับคืนชีพ

- บทนำขอบพระคุณวันอาทิตย์ธรรมดาแบบที่ 6 กล่าวถึง
“การกลับเป็นขึ้นมาเพื่อรับชีวิตนิรันดร” บทนี้จึงเหมาะสม
กับวันอาทิตย์นี้
- ระหว่างการสวดบทขอบพระคุณ เมื่อถึงตอน “ระลึกถึง
อาหารค่ำ” ในการยกย่องและถวายเหล้าองุ่น พระสงฆ์ควร
หยุดนานเป็นพิเศษ และถวายความเคารพ เพื่อช่วยที่
ชุมนุมให้ซึมซับเหตุการณ์สำหรับตัวเอง
- ขับร้อง “บทประกาศความเชื่อ” เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่เพิ่ง
เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศความเชื่อใน “การ
กลับคืนชีพ” ของพระคริสตเจ้า
- ขับร้อง “บทขอพระเกียรติทำยบท-อาแมน” อย่างสง่า
เพื่อแสดงออกยืนยันความเชื่อที่สำคัญนี้
- ในพิธีรับศีลมหาสนิท ในบทเชิญชวนให้ภาวนาบทข้าแต่
พระบิดา ฯ พระสงฆ์สรุปกับที่ชุมนุมว่า เราได้รับฟังพระ
วาจาและร่วมในพิธีหักปังแล้ว ให้การกระทำทั้งหมดก่อน
รับศีลเป็นการแสดงออกถึงความเชื่อในพระธรรมล้ำลึกปัส
กา ซึ่งเป็นทั้งความสำเร็จของแผนการของความรอด และ
หลักประกันการกลับคืนชีพจากความตาย

ปิดพิธี

- เน้นถึงการดำเนินชีวิตในความชอบธรรม ตามพระ
ประสงค์ของพระเจ้า เพราะการกระทำดังกล่าวเป็นการ
ประกาศด้วยชีวิตถึงความเชื่อในการกลับเป็นขึ้นมาจาก
ความตาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

สำหรับอาทิตย์นี้ เรามีโอกาสได้ร่วมระลึกถึงพระธรรมล้ำลึกปัสกาของพระเยซูเจ้า และรู้
พ้นความเชื่อในการกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย

3.1 ท่าทีของการรอคอยความจริงของการกลับคืนชีพ

เมื่อรำพึงถึงความจริงดังกล่าว ชีวิตของเราในแต่ละวันจึงเป็นการรอคอยวันของการกลับคืนชีพจากความตาย ในความหมายของการได้อยู่ร่วมกับพระเจ้าอย่างถาวรและมีความสุขตลอดไป ท่าทีจึงเป็นท่าทีที่เชื่อถึงชีวิตหน้า ตรงกับคำทางพุทธศาสนาที่ว่า “ทำดี ย่อมได้ดี” เป็นยืนยันถึงความเป็นจริงภายใน

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปบนเส้นทางของความชอบธรรม

ดังนั้น ชีวิตของเราจึงถูกท้าทาย ต่อจากอาทิตย์ก่อน ใจกลับใจ แต่มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้นด้วยการดำเนินชีวิตใน “ความชอบธรรม” ตามแบบอย่างของพี่น้องเจ็ดคนในหนังสือมัคคาบี ซึ่งความเชื่อในการกลับเป็นขึ้นมาหลังจากความตายทำให้พวกเขา “ไม่ยอมฝ่าฝืนบทบัญญัติของพระเจ้า” นั่นคือดำเนินชีวิตในความชอบธรรม “ความชอบ” ใน “ธรรม” (พระประสงค์ของพระเจ้า ซึ่งเป็นบทบัญญัติสำหรับเรา) ความชอบธรรมจึงเป็นแง่มุมเดียวกันกับการกลับใจ คือการเลือกเอาพระเจ้ามากกว่าทุกสิ่ง แม้กระทั่งความตาย ซึ่งอาจหมายถึงอำเภोज ความปรารถนา ความต้องการส่วนตัว หรือแนวโน้มของสังคม ก็ไม่สามารถทำให้เราละเมิดบทบัญญัติของพระเจ้าได้

อาทิตย์ที่ 33 เทศกาลธรรมดา

วันของพระเจ้าใกล้มาถึงแล้ว

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้าจะเสด็จมาอีกเพื่อปกครองโลก

ท่าทีคริสตชน : การต้อนรับการปกครองของพระเจ้า

การดำเนินชีวิต : ชีวิตตามพระวาจา

บทนำ

จากวันอาทิตย์ก่อนเรายืนยันความเชื่อถึงการกลับคืนชีพจากความตาย แต่ไม่สามารถบรรยายได้ว่า เมื่อกลับคืนชีพแล้วเราจะเป็นอย่างไร วันอาทิตย์นี้ เราจะรำพึงถึงแง่มุมของเวลา กล่าวคือการกลับคืนชีพหรือวาระสุดท้ายของโลกจะเกิดขึ้นแน่นอน แต่เราไม่รู้ “เวลา” ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่วันนั้นจะมีขึ้นอย่างแน่นอน เรียกว่า “วันของพระเจ้า” เป็นวันสุดท้ายของโลก เป็นวันของการกลับเป็นขึ้นมาจากความตายของมนุษย์ วันที่พระเจ้าจะทรงปกครองทุกสิ่งด้วยความยุติธรรม และพระเจ้าจะทรงเป็นทุกสิ่งสำหรับทุกคน เป็นวันพิพากษา และดวงอาทิตย์ของความชอบธรรมจะทอแสงขึ้น หรือจะเรียกได้ว่า “การเสด็จมาครั้งที่ 2 ของพระคริสตเจ้า” ซึ่งเราเคยรับเสด็จ “ครั้งที่ 1” มาแล้ว โอกาสสมโภชพระคริสตสมภพ ดังนั้น วันที่จะเสด็จมาครั้งที่ 2 ที่กำลังจะมาถึงจึงเป็นโอกาสสำคัญ

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	มลค 4:1-20	พระเจ้าจะเสด็จมาปกครองโลกด้วยความยุติธรรม
เพลงสดุดี	สดด 98	พระเจ้าจะทรงพิพากษาโลกด้วยความชอบธรรม
บทอ่านที่ 2	2 ธส 3:7-12	ผู้ใดไม่ทำงาน ก็ไม่ต้องกิน
พระวรสาร	ลก 21:5-9	ด้วยความเพียรของท่าน ท่านจะรักษาชีวิตของท่านไว้

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 วาระสุดท้ายจะมาถึง วันที่พระเจ้าจะเสด็จมาปกครอง

วาระสุดท้ายจะมาถึง และเป็นวันสำคัญในแผนการของความรอด เพราะวันนั้นจะเป็นวันที่พระเจ้าจะเสด็จมาปกครองโลกด้วยความยุติธรรม เป็นวันที่แผนการของความรอดจะสำเร็จจริงอย่างบริบูรณ์ สิ่งที่เป็นโลกเก่า สิ่งที่เป็นบาป สิ่งที่เป็นความเสื่อมสลายจะสิ้นสุดลง แผนการของความรอดจะมาถึงจุดสมบูรณ์

แต่วันนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใดไม่มีใครทราบ แต่วันนั้นจะเป็นวันของการพิพากษา วันที่พระเจ้าประกาศความเที่ยงธรรมของผู้ชอบธรรมและบันดาลให้ผู้ชอบธรรมได้รับความยุติธรรม ส่วนคนอื่นจะต้องคำพิพากษาโทษ คำว่า “พิพากษา” เป็นรูปแบบทางวรรณกรรมที่ใช้เพื่อบรรยายวันสุดท้ายของโลก ซึ่งเพราะไม่สามารถบรรยายได้ด้วยคำพูดประสามนุษย์โดยตรง จึงใช้คำเปรียบเทียบ ใช้สัญลักษณ์เพื่อบอกถึงความจริงของวันนั้น ซึ่งในพระวรสารสัญลักษณ์ดังกล่าวคือเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของสงครามที่เกิดขึ้น ความผันผวนผิดปกติของธรรมชาติ “วันที่จะลูกใหม่เหมือนเตาอบ” ซึ่งเผาผลาญคนอวดดีและคนประกอบการอธรรม วันที่หินของพระวิหารจะไม่เหลือซ้อนกันแม้แต่ก้อนเดียว แผ่นดินจะไหวอย่างรุนแรง เกิดการกันดารอาหาร และโรคระบาด ทั้งหมดนี้เป็นเพียงการบอกว่า มันเกิดขึ้นเพราะ “ดวงอาทิตย์ของความชอบธรรมจะทอแสงขึ้น” และไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นไม่ต้องกลัว เพราะ “เราจะให้ปากและปัญญาแก่พวกท่าน ซึ่งศัตรูจะไม่สามารถต้านทานหรือโต้แย้ง” แม้แต่ผมบนศีรษะแม้แต่เส้นเดียวก็จะไม่หายไป ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องการจะบอกว่ามันเกิดขึ้นเพราะ “มีการประทับอยู่ของพระเจ้า” การประทับอยู่ที่จะเป็นการนำการสิ้นสุดมาถึงความบาปและความอธรรม เป็นการประทับอยู่ที่นำการสิ้นสุดมาด้วยการเบียดเบียนและการถูกข่มเหง การประทับอยู่ที่นำปรีชาญาณและปัญญาที่แท้จริงให้กับผู้ที่เชื่อในพระองค์

คำที่สามารถสรุปการประทับอยู่ของพระองค์ในวาระสุดท้ายคือ “วันพิพากษา” เมื่อคนชั่วได้รับโทษ และคนดีได้รับความรอด ส่วนเครื่องหมายในจักรภพและการสงคราม ภัยพิบัติ และโรคระบาด คือ เครื่องหมายของการลงโทษ ส่วนปัญญาและความสามารถในการเอาชีวิตรอดจากภัยพิบัติ คือ เครื่องหมายของความรอดเพราะความเชื่อในพระเจ้าและการยืนหยัดในความเชื่อ

1.2 แต่ก่อนที่วันนั้นจะมาถึง

แต่ก่อนที่วันนั้นจะมาถึง ผู้มีความเชื่อจะต้อง “เพียรทน” เป็นโอกาสให้เป็น “พยาน” ถึงพระคริสตเจ้า ซึ่งก่อนจะถึงวันนั้นก็คือวันนี้ของพระศาสนจักร ของประชากรของพระเจ้า

ที่ดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางอำนาจและพลังของความชั่วร้ายและความบาป ซึ่งมีบางครั้งดูเหมือนจะสามารถเอาชนะอำนาจและพลังของความดีได้

ก่อนจะถึงวันสิ้นพิภพสำหรับประชากรของพระเจ้า จึงไม่ใช่วันของการอยู่นิ่งเฉย ใครที่รอคอยวันนั้นโดยไม่ทำอะไร “ก็ไม่ต้องกิน” แต่เป็นวันที่จะต้องใช้พลังของความเพียร ปัญญา และทุกอย่างที่เป็นเพื่อเอาชนะความชั่วและความบาปให้ได้ อาศัยความเชื่อและความหวังว่า ในที่สุด อำนาจและพลังของพระเจ้าจะไม่เพียงแต่เอาชนะอำนาจและพลังของความชั่วร้ายได้เท่านั้น แต่จะมาถึงวันที่อำนาจและพลังเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลายให้เป็นจุลย์ และไม่สามารถกลับมาทำร้ายและสร้างความยุ่งยากให้กับผู้ชอบธรรมอีก

1.3 พระคริสตเจ้าจะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่ง

ในพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ เมื่อเราประกาศว่า “พระคริสตเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง” จึงเป็นคำประกาศถึงพันธกิจที่ประชากรของพระเจ้าจะต้องทำ “ก่อนวาระสุดท้าย” และเป็นการประกาศยืนยันความเชื่อว่า วันนั้นจะมาถึง แม้ไม่ทราบว่าจะเมื่อใด แต่เมื่อมาถึงแล้ว เราก็ได้พบกับความสำเร็จจริงของความหวังที่ว่า อำนาจของความดีจะเอาชนะอำนาจของความชั่วตลอดไป

พระคริสตเจ้า พระเมสสิยาห์และพระผู้ไถ่ตัวเอง ด้วยปัสกาของพระองค์ได้เอาชนะบาปและความตาย พระองค์เป็นตัวแทนของแผนการนี้ พระองค์ทรงเป็นผู้นำในสงครามกับบาปและความตาย ดังนั้น เมื่อเกิดสงครามขึ้น เมื่อเกิดภัยพิบัติ เมื่อเกิดโรคภัย พระองค์จะทรงนำประชากรของพระเจ้าให้รู้จักเอาชนะศัตรูได้และปราบศัตรูคือบาปและความตายได้อย่างสิ้นซาก

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

ในประสบการณ์กับพระธรรมล้ำลึกปัสการะหว่างการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ จึงเป็นโอกาสของการประกาศที่จะยืนยันหยัดในความเชื่อและการเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้าเป็นการต่อสู้กับบาปและความตายด้วยความเพียรทนจนถึงที่สุด ในเหตุการณ์ของวาระสุดท้าย พระคริสตเจ้าผู้จะเสด็จมาครั้งที่สอง จะเป็นตัวแทนผู้นำประชากรของพระเจ้าไปสู่ชัยชนะเหนือบาปและความตายอย่างถาวร

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

มีพิธีหลายตอนที่ควรเน้นเป็นพิเศษเพื่อสร้างประสบการณ์กับการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้าและการประกาศความเชื่อในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซูเจ้า

เริ่มพิธี

- ควรมีบทนำ สาระของบทนำพูดถึง แก่มุมของการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้าในพระธรรมล้ำลึก ปัสกา และความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ว่า ทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องหมายแสดงถึง “การประทับอยู่ของพระเจ้า” ในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเมสสิยาห์
- ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับบทพระสิริรุ่งโรจน์ ซึ่งสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการรับเอากายของพระเยซูเจ้า และปัสกาของพระองค์
- สาระของบทภาวนาของประธานกล่าวถึงการวอนขอพระคุณเพื่อ “ให้ข้าพเจ้าทั้งหลายยอมรับใช้องค์พระผู้สร้างสรรพสิ่งตลอดไป”

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำบทอ่านของวันนี้ ควรแนะนำสัญลักษณ์ที่พบทั้งในบทอ่านที่ 1 และพระวรสาร ได้แก่วันที่จะลูกเหมือนเตาหินของพระวิหารที่จะไม่เหลือซ้อนกัน สงครามและการจลาจล แผ่นดินไหว การกีดกันอาหารและโรคระบาด ซึ่งทั้งหมดเป็นรูปแบบวรรณกรรมแบบวิวิธน์เพื่อบอกถึง “การประทับอยู่ของพระเจ้า” ในการเสด็จมาครั้งที่สอง ไม่ใช่ว่า ก่อนวันนั้นจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแบบที่เล่า และเมื่อวันนั้นมาถึง ความรอดของผู้ชอบธรรมจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์
- ก่อนอ่านบทนำพระวาจา ให้รอให้พระสงฆ์และที่ชุมนุมทั้งหมดนั่งจนเรียบร้อย จึงเริ่มอ่าน และผู้อ่านบทนำควรเป็นคนละคนกับผู้ประกาศพระวาจา นอกนั้น เตรียมผู้อ่านพระวาจาให้เข้าใจรูปแบบวรรณกรรมของบทอ่านที่ 1 ซึ่งเป็นวรรณกรรมวิวิธน์ จุดเน้นอยู่ที่ประโยคสุดท้าย “และดวงอาทิตย์ของความชอบธรรมจะทอแสงขึ้น”
- บทเทศน์ ควรสรุปสาระของระบบสัญลักษณ์ที่ถูกนำมาใช้ทั้งหมด ซึ่งหมายถึงการประทับอยู่ของพระเจ้าและการเสด็จมาครั้งที่สอง สาระของวาระสุดท้ายจึงเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปกครองอย่างถาวรของพระเจ้า และชัยชนะของความชอบธรรมในแผนการของความรอด และนำความจริงนี้ไปเชื่อมโยงกับภาคขอบพระคุณ ซึ่งมี การระลึกถึงและประกาศการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของ

พระคริสตเจ้า

ช่วงของการตอบรับพระวาจา การตอบรับพระวาจาในวันนี้
น่าจะสะท้อน 3 ท่าที่

- ท่าที่ของการฟัง ประกอบด้วย การฟังและการรำพึง ซึ่งนำไปสู่การตอบรับด้วยการร้องเพลงสดุดีว่า “จงวางใจในพระยาห์เวห์ เพราะพระองค์ทรงเป็นความรอด”
- ท่าที่ของความเชื่อ ซึ่งประกาศออกมาในบทข้าพเจ้าเชื่อ โดยเฉพาะความเชื่อในการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า
- ท่าที่ของความไวใจ ซึ่งแสดงออกมาในบทภาวนาของมวลชน โดยเฉพาะการภาวนาเพื่อยืนยันในความเชื่อและความชอบธรรม

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- บทนำขอบพระคุณ ควรเลือกใช้ วันอาทิตย์เทศกาลธรรมดา แบบที่ 4 “ประวัติศาสตร์ความรอดพ้น”
- บทขอบพระคุณทั้งที่ 2 และ 3 พุดถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง พระสงฆ์จึงควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับตอนเหล่านั้น
- ขับร้อง “บทประกาศความเชื่อ” เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศความเชื่อใน “การเสด็จกลับมาครั้งที่สอง” ของพระคริสตเจ้า
- ขับร้อง “บทขอพระเกียรติทำยบท-อาแมน” อย่างสง่า เพื่อแสดงออกถึงการขอบพระคุณ
- ในพิธีรับศีลมหาสนิท ในบทเชิญชวนให้ภาวนาบทข้าแต่พระบิดา ฯ พระสงฆ์สรุปที่ชุมนุมว่า การร่วมรับปังนี้เป็นการประกาศ “พระธรรมล้ำลึกปัสกาและการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า” ซึ่งเป็นการประกาศพันธะว่าจะดำเนินชีวิตในความชอบธรรมด้วยความเพียรทน และในเอกภาพระหว่างพี่น้อง

ปิดพิธี

- เน้นถึงการดำเนินชีวิตในความชอบธรรม ด้วยความเพียรทน

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

สำหรับอาทิตย์นี้ เรามีโอกาสได้ร่วมระลึกถึงพระธรรมล้ำลึกปัสกาของพระเยซูเจ้า และรู้ถึงพื้นฐานความเชื่อในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นการยืนยันถึงพันธะที่จะดำเนินชีวิตในความชอบธรรมด้วยความเพียรอดทน เพื่อรอวันที่พระคริสตเจ้าจะเสด็จมาประทอนความรอดอย่างถาวร

3.1 ท่าทีของการต้อนรับการปกครองของพระเจ้า

เมื่อรำพึงถึงความจริงดังกล่าว ชีวิตของเราในแต่ละวันจึงเป็นการต้อนรับการปกครองของพระเจ้าในแต่ละกิจการของชีวิต คือการเปิดใจรับพระคุณของความรอดและปล่อยให้พระประสงค์ของพระเจ้าได้เข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจทุกอย่างของเรา

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปบนเส้นทางของพระวาจา

ดังนั้น ในช่วงสามอาทิตย์ที่ผ่านมา ชีวิตของเราจึงถูกท้าทาย ให้กลับใจ ให้ดำเนินชีวิตใน “ความชอบธรรม” และในวันนี้ ให้ดำเนินชีวิต “ตามพระวาจา” ด้วยความเพียรทนและซื่อสัตย์ แต่ทั้งสามอาทิตย์มีลักษณะเดียวกัน คือความเชื่อในการกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย ซึ่งทำให้แต่ละวันของชีวิตเป็นชีวิตของความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้า ซึ่งเริ่มต้นในพระธรรมล้ำลึกปัสกา และจะพบกับความสำเร็จสมบูรณ์ในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า

วันสมโภชพระเยซูเจ้า กษัตริย์แห่งสากลจักรวาล

การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า เพื่อเป็นผู้นำประชากรของพระองค์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์: การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้าเพื่อนำประชากรในอาณาจักรของพระเจ้า

ท่าทีคริสตชน: ความสำนึกถึงพระคุณของการปกครองของพระคริสตเจ้า

การดำเนินชีวิต: การรับใช้พระองค์

บทนำ

หลังจากรำพึงถึงเหตุการณ์ในวาระสุดท้ายมาสองสามอาทิตย์แล้ว วันนี้เราลองและคิดถึงล่วงหน้าถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสตเจ้า ผู้เสด็จมาในฐานะ “เป็นกษัตริย์ของสากลจักรวาล” ในที่นี้เองก็เช่นกัน นี่เป็นภาษาสัญลักษณ์ ซึ่งตามภาพล่วงหน้าที่พบในกษัตริย์ดาวิดและประเพณีของอิสราเอล กษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเลือกจะเป็นผู้รับการเจิมและทำหน้าที่เลี้ยงผู้เลี้ยงแกะสำหรับประชากรใหม่ของพระเจ้า

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	2 ซมอ 5: 1-3	พวกเขาเจิมดาวิด ตั้งให้เป็นพระราชาเหนืออิสราเอล
เพลงสดุดี	สดด 122	ข้าพเจ้ายินดีเมื่อเขากล่าวกับข้าพเจ้าว่า “ให้เราไปยังพระนิเวศของพระเจ้านั่นเถิด”
บทอ่านที่ 2	คส 1: 12-20	พระองค์ทรงย้ายเราเข้าไปสู่พระอาณาจักรของพระบุตรสุดที่รักของพระองค์
พระวรสาร	ลก 23 : 35-43	ข้าแต่พระเยซู โปรดคิดถึงข้าพเจ้าด้วยเมื่อพระองค์จะเข้าสู่พระอาณาจักรของพระองค์

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระคริสตเจ้าทรงเป็นกษัตริย์เพราะทรงไถ่มนุษย์ด้วยชีวิต

พระคริสตเจ้าทรงเป็นกษัตริย์เพราะการเจิมของพระเจ้า ซึ่งแต่งตั้งพระองค์เป็นพระเมสสิยาห์ ผู้มีภารกิจในการไถ่กู้มนุษย์ พระองค์ได้กระทำบาปของการเป็นกษัตริย์ แบบ “ผู้เลี้ยงแกะ” ซึ่งพระเยซูเจ้าเองเคยตรัสว่า ผู้เลี้ยงแกะที่ดียอมพลีชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ และยังคงเปรียบเทียบกับพระองค์เหมือนกับประตูคอกแกะซึ่งเป็นทางเดียวของการเข้าออก ในบทบาทของผู้เลี้ยงแกะที่พลีชีวิตของพระองค์นี้ สามารถเทียบเคียงการเป็นผู้นำของกษัตริย์ดาวิดซึ่งพบในหนังสือซามูเอล ฉบับที่ 2 ของวันนี้ ทรงทำให้แผนการของการไถ่กู้มนุษย์ได้สำเร็จไป และพระเจ้าทรงรับการพลีบูชาของพระองค์ด้วยการยกพระองค์ขึ้นมาจากความตายและถวายเกียรติแต่งตั้งพระองค์เป็นพระคริสตเจ้า และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของสากลโลก และบัดนี้ทรงแสดงการเป็นเจ้าของสากลโลกจาก ณ เบื้องขวาของพระบิดา และจะทรงแสดงออกมาอย่างเป็นพิเศษในวาระสุดท้าย เมื่อถึงกำหนดเวลาของความสมบูรณ์ของความรอด

1.2 พระคริสตเจ้า กษัตริย์ ผู้นำการคืนดีและการให้อภัย

ในการระลึกถึงการเสด็จมาครั้งที่สองในฐานะกษัตริย์ เราจึงสามารถมองย้อนกลับไปเพื่อเข้าใจว่า การเป็นกษัตริย์หมายถึงอะไร

การขึ้นครองบัลลังก์ของพระคริสตเจ้าบนกางเขนจากพระวรสารนักบุญลูกานันเกิดขึ้นท่ามกลางพยานที่เป็นโจรสองคน และการที่พระองค์บอกกับโจรสองคนหนึ่งว่า “วันนี้ เจ้าจะอยู่กับเราในสวรรค์” เป็นการบอกให้ทราบว่า ทรงกระทำหน้าที่ในฐานะกษัตริย์ด้วยการให้อภัยและการคืนดีกับพระเจ้า คำสัญญานั้นจึงเป็นคำของกษัตริย์เพราะก่อนอื่นหมด ในพระองค์ เราได้รับการไถ่และการอภัยให้พ้นบาป เป็นการนำเราเข้าสู่อาณาจักรของพระองค์

ไม่เฉพาะแต่เท่านั้น ในอาณาจักรนั้น พระองค์ทรงเป็นบุตรหัวปี เพราะทุกสิ่งถูกสร้างมาโดยพระองค์และเพื่อพระองค์ ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่ง และสรรพสิ่งดำรงอยู่ในพระองค์ ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักร ประชากรใหม่ เพราะเป็นบุคคลแรกที่กลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย ทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง และอาศัยพระโลหิตที่หลังบนกางเขนสรรพสิ่งจึงกลับคืนดีกับพระเจ้า

พระคริสตเจ้าในฐานะกษัตริย์จึงเป็นผู้นำการคืนดีและการให้อภัย

1.3 พระคริสตเจ้า ทรงเป็นคนแรกที่น่าประชากรใหม่สู่อาณาจักร

ในพิธีบูชาขอบพระคุณของวันนี้ ซึ่งเป็นวันอาทิตย์สุดท้ายของปีพิธีกรรมและสิ้นสุดทางเดินของความเชื่อของ “การเดินทางของประชากรใหม่ในอาณาจักร” พระคริสตเจ้า ทรงเผยพระองค์ว่าทรงเป็นผู้นำคนแรกเป็นผู้เสด็จมารับใช้ เพื่อนำสรรพสิ่งทั้งหลายให้อยู่ใต้อำนาจของพระเจ้า และถวายอาณาจักรของพระองค์กลับคืนแด่พระบิดา อาณาจักรนี้เป็นอาณาจักรนิรันดร์และสากล อาณาจักรของความจริงและชีวิต อาณาจักรของความรักดีลึกลับและพระพรพรทาน อาณาจักรของความยุติธรรม ความรักและสันติ และเป็นอาณาจักรที่นักบุญเปาโล ได้กล่าวแก่ชาวโคโลสี ว่า “พี่น้อง จงขอบพระคุณพระบิดาเจ้าผู้ทรงโปรดให้พวกท่านเหมาะสมที่จะมีส่วนร่วมในมรดกกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ในความสว่างรุ่งโรจน์”

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

ในการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ เรามายืนเป็นพยานถึงการขึ้นครองบัลลังก์ของพระคริสตเจ้า และเหมือนกับโจรที่อยู่บนทางเขนกับพระองค์ เราวิงวอนขอให้พระองค์นำเราเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์พร้อมกับพระองค์ ในพิธีบูชาขอบพระคุณ พระองค์ทรงอยู่ท่ามกลางเรา ซึ่งเป็นการประทับอยู่ที่นำความรอด เป็นแนวคิดที่ต่อเนื่องจากสองอาทิตย์ที่ผ่านมา การประทับอยู่ของพระองค์นำความรอดมาสู่เรา

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

มีพิธีหลายตอนที่ควรเน้นเป็นพิเศษเพื่อสร้างประสบการณ์กับการเป็นกษัตริย์ของพระคริสตเจ้าและความหมายของการเป็นกษัตริย์สำหรับเรา

เริ่มพิธี

- ควรมิบหน้า สารของบทนำพูดถึงการขึ้นครองบัลลังก์จากบนทางเขน บอกถึงความหมายของการเป็นกษัตริย์ในแง่มุมของการรับใช้ คือการนำการคืนดีกันและการให้อภัย ทำให้อาณาจักรใหม่เป็นอาณาจักรนิรันดร์และสากล อาณาจักรของความจริงและชีวิต อาณาจักรของสันติ ความรักและการให้อภัย อีกทั้งกล่าวถึงการสิ้นสุดการเดินทางของความเชื่อในปีพิธีกรรม ซึ่งเป็นภาพล่องหน้าของเหตุการณ์ในวาระสุดท้าย “พระคริสตเจ้าทรงถวายคืนอาณาจักรแด่พระบิดา” และเราจะมีชีวิตอยู่กับพระองค์ในความสุขและสันติภาพตลอดไป

- ให้ความสนใจเป็นพิเศษกับบทพระสิริรุ่งโรจน์ ซึ่งสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการเป็นกษัตริย์ของพระองค์ อันเนื่องมาจากการรับเอากายและการไถ่กู้มนุษย์
- บทภาวนาของประธาน วิงวอนขอให้สรรพสิ่งรับใช้และสรรเสริญพระองค์ตลอดไป ซึ่งเป็นความหมายของการอยู่ในอาณาจักรของพระเจ้า

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำบทอ่านของวันนี้ อาจมีสาระเป็นการสรุปความหมายของการเป็นกษัตริย์ โดยใช้ภาพของผู้เลี้ยงแกะที่ดี ซึ่งพลีชีวิตของตนเพื่อฝูงแกะ และชี้ให้เห็นว่า ในบทอ่านที่สอง มีการสรุปความหมายของสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นและกระทำสำหรับเรา
- บทเทศน์ควรสรุปทางเดินของความเชื่อในปีพิธีกรรม เพื่อชี้ให้เห็นว่าประชากรใหม่ได้เดินทางอยู่ในอาณาจักรของพระเยซูเจ้า เพื่อในที่สุด ในวาระสุดท้ายของโลก พระเยซูเจ้าจะทรงถวายอาณาจักรนี้กลับคืนให้กับพระบิดา ซึ่งเท่ากับเป็นการมีชีวิตกับพระองค์ในสันติภาพและความรัก การคืนดีกันตลอดไป ซึ่งเป็นการบอกถึงจุดมุ่งหมายของชีวิตและการดำเนินชีวิตของเราทั้งหมด

ช่วงของการตอบรับพระวาจา การตอบรับพระวาจาในวันนี้ น่าจะสะท้อน 3 ท่าที่

- ท่าที่ของการวิงวอน เหมือนกับของชาวอิสราเอลที่วิงวอนขอกษัตริย์ และท่าที่ของโจรที่วิงวอนขอเข้าสวรรค์พร้อมกับพระคริสตเจ้า ซึ่งนำไปสู่การขับร้องเพลงสดุดีที่ว่า “จงนมัสการพระเจ้า ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์” คือสวรรค์
- ท่าที่ของความเชื่อ ซึ่งประกาศออกมาในบทข้าพเจ้าเชื่อ โดยเฉพาะความเชื่อในการสร้าง การไถ่ของพระเยซูเจ้า และการกลับคืนชีพจากความตายของมนุษย์
- ท่าที่ของความไว้วางใจ ซึ่งแสดงออกมาในบทภาวนาของมวลชน โดยเฉพาะการภาวนาเพื่อความสมบูรณ์ของชีวิตในอาณาจักร

ภาคบูชาขอบพระคุณ *ในภาคนี เราระลึกถึงอดีตที่เป็นการสถาปนาอาณาจักรของ*

พระเจ้า และมองไปยังอนาคตของความสมบูรณ์

- บทนำขอบพระคุณในวันนี้มีสาระเป็นการสรุปสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นสำหรับเรา คือสงฆ์และกษัตริย์ ผู้พลีองค์เป็นบูชา นำศานติ กอบกู้มนุษย์ ในฐานะกษัตริย์ ทรงรวบรวมสรรพสิ่งไว้ใต้อำนาจ นำขึ้นทูลเกล้าถวายแก่พระองค์ เป็นอาณาจักรสากล นิรันดร ความจริงและชีวิต ศักดิ์สิทธิ์
 - ขับร้อง “บทประกาศความเชื่อ” เพื่อยืนยันถึงสิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศความเชื่อใน “การกลับคืนชีพ” ของ พระคริสตเจ้า
 - ขับร้อง “อาแมน” อย่างสง่าเพื่อแสดงออกถึงการขอบพระคุณ
 - พิธีรับศีลมหาสนิท ในบทเชิญชวนให้ภาวนาบทข้าแต่พระบิดา ฯ พระสงฆ์สรุปที่ชุมนุมว่า การรับปึงเป็นการเข้าร่วมในผลบุญของการไถ่กู้ เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงความเชื่อ เป็นการคืนดีกันกับพระเจ้า ดังนั้น หลังจากบทข้าแต่พระบิดา ฯ อาจขับร้องเพลงถวายเกียรติ “เหตุว่าพระอาณาจักร พระอำนาจ และพระสิริรุ่งโรจน์ เป็นของพระองค์ตลอดนิรันดร”
- ปิดพิธี**
- เป็นโอกาสชี้แจงว่า ปฏิทินคริสตชนเราหยุดไว้ในสัปดาห์นี้ และเรากำลังเริ่มประวัติศาสตร์แห่งความรอดผ่านทางพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าใหม่ในสัปดาห์ต่อไป (อาทิตย์ ปี A)

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

ในอาทิตย์สุดท้ายของปีพิธีกรรม จึงเป็นโอกาสดีที่เราจะคิดล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวาระสุดท้าย และมองย้อนกลับไปถึงสิ่งที่พระคริสตเจ้าทรงเป็นและกระทำสำหรับเรา

3.1 ท่าทีความสำนึกในพระคุณในการปกครองของพระคริสตเจ้า

เมื่อรำพึงถึงความจริงของการปกครองของพระเจ้าในพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในความเข้าใจที่ว่า พระคริสตเจ้าทรงปกครองเราด้วยการพลีชีวิตเพื่อการคืนดีกันและการให้อภัย เราจึงสำนึกว่า การปกครองของพระองค์เป็นการปกครองในอาณาจักรของความรัก และสันติอย่างแท้จริง

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปด้วยการยอมรับพระองค์อย่างแท้จริง

ชีวิตคริสตชนจึงถูกท้าทาย ที่จะยอมรับพระคุณของการปกครองของพระเจ้าหรือไม่ และจะดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของพระองค์อย่างไร เมื่อการปกครองของพระเจ้าคือการยอมรับ และการรับใช้ ชีวิตของเราก็คือชีวิตของการรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เป็นการนำความรัก สันติการคืนดีกันและการให้อภัยมาสู่ทุกคน